

Innehållsförteckning

Land	[]
Afghanistan	10651
Centralafrikanska republiken.....	10851
Egypten	10601
Elfenbenskusten	10471
Eritrea	10181
Guinea, republiken	10571
Guinea-Bissau, republiken	10801
Haiti	10271
Irak	10131
Iran	10051
Jugoslavien (Serbien-Montenegro)	10171
Korea, demokratiska folkrepubliken	10541
Kongo, demokratiska republiken	10431
Libanon	10251
Liberia	10371
Libyen	10201
Myanmar/Burma	10321
Sierra Leone	10361
Somalia	10281
Sudan och Sydsudan	10451
Syrien	10621
Tunisien	10751
Ukraina	10901
Vitryssland	10701
Zimbabwe	10391

SANKTIONER

Internationella sanktioner

Lag (1996:95) om vissa internationella sanktioner

Lagens innehåll

1 §

[10001] Denna lag innehåller föreskrifter om genomförandet av internationella sanktioner som

1. har beslutats eller rekommenderats av Förenta nationernas säkerhetsråd i överensstämmelse med Förenta nationernas stadga, eller

2. har beslutats i överensstämmelse med de särskilda bestämmelserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken i fördraget om Europeiska unionen och som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet.

I lagen finns också föreskrifter som gäller förordningar om ekonomiska sanktioner som har beslutats av Europeiska unionen. *Lag (2010:435)*.

Definitioner

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (1998:1451).

2 §

[10002] Vid genomförande av internationella sanktioner enligt denna lag avses med frysning: förbud mot förfogande över och tillhandahållande av tillgångar och ekonomiska resurser i syfte att förhindra varje möjlighet att utnyttja tillgångarna eller de ekonomiska resurserna utan särskilt tillstånd. *Lag (2010:435)*.

Regeringens beslut om sanktioner

3 §

[10003] Regeringen får förordna att sanktioner enligt denna lag ska genomföras med anledning av ett beslut eller en rekommendation som avses i 1 § första stycket 1 eller ett beslut som avses i 1 § första stycket 2 och som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet. Förordnandet ska överlämnas till riksdagen för godkännande.

Ett förordnande upphör att gälla,

1. om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet, eller

2. om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen.

Vid beräkning av tid för riksdagens godkännande enligt andra stycket 2, ska man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad. *Lag (2010:435)*.

4 §

[10004] I enlighet med ett förordnande enligt 3 § första stycket får regeringen meddela föreskrifter om förbud som syftar till att genomföra sanktioner mot en stat, ett område, en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet i fråga om

1. utlänningars vistelse här i landet,
2. in- eller utförsel av varor, pengar eller andra tillgångar,
3. tillverkning,
4. kommunikationer,
5. kreditgivning,
6. näringsverksamhet,
7. trafik, eller
8. undervisning och utbildning.

Ett förbud får inte gälla egendom som är avsedd endast för innehavarens personliga bruk. *Lag (2010:435)*.

5 §

[10005] Förbud som har meddelats enligt 4 § gäller även förfaranden eller åtgärder som omfattas av avtal som har träffats innan förbudet trädde i kraft, om regeringen inte föreskriver något annat.

Upphävande av regeringens beslut

6 §

[10006] Regeringen skall så snart som möjligt upphäva ett förordnande enligt 3 § första stycket eller föreskrifter som har meddelats i enlighet med ett sådant förordnande,

1. när och i samma utsträckning som ett sådant beslut eller en sådan rekommendation som avses i 1 § första stycket har upphävts eller upphört att gälla, eller
2. om förhållandena har ändrats så att syftet med ett sådant beslut som avses i 1 § första stycket 2 inte längre finns kvar.

Regeringen skall också så snart som möjligt upphäva föreskrifter som har meddelats i enlighet med ett förordnande enligt 3 § första stycket, om förordnandet har upphört att gälla enligt 3 § andra stycket. *Lag (1998:1451)*.

Undantag från förbud

7 §

[10007] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för särskilda fall medge undantag från förbud som har meddelats enligt 4 §.

Straff

8 §

[10008] Den som uppsåtligen bryter mot förbud som har meddelats enligt 4 § döms till böter eller till fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år. Den som har begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller till fängelse i högst sex månader.

Första stycket gäller också den som bryter mot förbud i förhållande till en stat eller ett område utanför Europeiska unionen eller mot förbud i förhållande till fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter i en förordning om ekonomiska sanktioner som

1. har beslutats av Europeiska unionen med stöd av artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller

2. har beslutats av Europeiska gemenskapen antingen före den 1 november 1993 med anledning av ett sådant beslut eller en sådan rekommendation som avses i 1 § första stycket 1, eller före den 1 december 2009 med stöd av artikel 60 eller artikel 301, eller någon av dessa artiklar i kombination med artikel 308, i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Till ansvar enligt denna paragraf ska inte dömas om brottet är ringa. Till ansvar ska inte heller dömas för anstiftan av eller medhjälp till en gärning som avses i denna paragraf. *Lag (2010:435)*.

9 §

[10009] En svensk medborgare som utomlands har begått brott som avses i 8 § skall dömas till ansvar enligt denna lag och vid svensk domstol.

Detta gäller även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken (TFH IV [1022] eller [1023]) inte är tillämplig och trots 2 kap. 5 a § första och andra styckena brottsbalken (TFH IV [1027]).

Åtal

10 §

[10010] Åtal för brott enligt 8 § får väckas bara efter förordnande av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Förverkande

11 §

[10011] Utbyte av brott enligt 8 § skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

12 §

[10012] Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt 8 § eller som har kommit till genom ett sådant brott får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt 8 §, om brottet har fullbordats, samt egendom med vilken någon har tagit befattning som utgör sådant brott.

I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat. *Lag (2005:312)*.

Avvisning

13 §

[10013] För att genomföra sanktioner i enlighet med ett förordnande enligt 3 § första stycket får regeringen meddela föreskrifter om att en utlänning kan avvisas enligt utlänningslagen (2005:716) (TFH III:2 [4301] o.f.), om

1. utlänningen skäligen kan antas ha hemvist i eller tillhöra en stat, ett område, en juridisk person, en grupp eller en enhet som är föremål för sanktioner enligt 1 § första stycket, och

2. utlänningen har begått eller avser att begå en handling som står i strid med antingen förbud enligt 4 § eller förbud i en sådan förordning om ekonomiska sanktioner som avses i 8 § andra stycket. *Lag (2010:435)*.

Tvångsmedel m.m.

14 §

[10014] Bestämmelserna i 19–23, 26, 27 och 29 §§ lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [119–123], [126], [127] och [129]) gäller vid brott mot ett förbud mot in- eller utförsel av varor eller åtgärder som främjar sådan in- eller utförsel som har föreskrivits

1. enligt 4 §, eller
2. i en sådan förordning om ekonomiska sanktioner som avses i 8 § andra stycket.

Lag (2010:435).

Tillkännagivande i Svensk författningssamling

15 §

[10015] Regeringen ska i Svensk författningssamling ge till känna vilka förordningar om ekonomiska sanktioner som har beslutats av Europeiska unionen och för vilka straffansvar gäller här i landet direkt enligt 8 § andra stycket. *Lag (2010:435).*

Övriga bestämmelser

16 §

[10016] Bestämmelserna i 8–12 §§ och 14 § skall tillämpas också i fråga om överträdelse av förbud i en förordning om ekonomiska sanktioner som har beslutats av Europeiska gemenskapen med anledning av ett sådant beslut som avses i 1 § 2.

Bestämmelsen i 15 § skall tillämpas också på sådana förordningar som avses i första stycket. *Lag (1998:309).*

[10017] 1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996, då lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall upphöra att gälla.

2. Den äldre lagen, med undantag av dess 9 §, gäller dock fortfarande i fråga om sådana förordnanden och föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av den lagen.

3. I fråga om undantag från förbud som har meddelats med stöd av 3–8 §§ i den äldre lagen gäller 7 § i den nya lagen.

Förordning (2007:203) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner**Genomförande av sanktioner****1 §**

[10021] Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ([10001] o.f.) ska tillämpas i fråga om Iran i enlighet med

1. rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran,
2. rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran.

Förordning (2011:66) om tillämpning i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner**Genomförande av sanktioner****1 §**

[10023] Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea) i enlighet med rådets beslut 2010/800/GUSP av den 22 december 2010 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2006/795/GUSP.

Förordning (2012:113) om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner**Genomförande av sanktioner****1 §**

[10025] Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Libyen i enlighet med rådets beslut 2011/137/GUSP av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen.

Förordning (2012:114) om vissa sanktioner mot Libyen**1 §**

[10027] Denna förordning innehåller föreskrifter om förbud och andra åtgärder för att i Sverige genomföra vissa sanktioner mot Libyen som har antagits av Europeiska unionens råd genom rådets beslut 2011/137/GUSP av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen.

Definitioner**2 §**

[10028] Med krigsmateriel avses i denna förordning sådan materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel (TFH V:3 [230] o.f.).

Med paramilitär utrustning avses sådan utrustning som är upptagen i bilagan till denna förordning.

Förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m.

3 §

[10029] Det är inte tillåtet att från Libyen köpa, importera eller transportera krigsmateriel, paramilitär utrustning eller reservdelar till sådan materiel eller utrustning. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Libyens territorium eller inte.

Förbud mot att leverera, sälja, överföra eller transportera paramilitär utrustning till Libyen

4 §

[10030] Det är inte tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Libyen eller för användning i eller till förmån för Libyen, oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

Undantagna från förbudet är leverans, försäljning eller överföring som på förhand har godkänts av Förenta nationernas sanktionskommitté (kommittén) som etablerats enligt Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1970 (2011).

Efter förhandsanmälan till kommittén och förutsatt att kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan, gäller undantag från förbudet även för leverans eller överföring av

1. paramilitär utrustning som endast är avsedd för säkerhetsändamål eller för att bistå de libyska myndigheterna i nedrustningsarbetet, och
2. paramilitär utrustning som tillfälligt exporteras till Libyen uteslutande för användning av Förenta nationernas personal, företrädare för medier samt biståndsarbetare och åtföljande personal.

Gemensamma bestämmelser om transporter

5 §

[10031] Förbuden enligt 3 och 4 §§ gäller även transport av materiel och utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i Sverige.

Tillsyn

6 §

[10032] Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbuden enligt 3 och 4 §§. Tullverket ansvarar inom sitt ansvarsområde, i samverkan med Transportstyrelsen, för tillsyn över förbudet enligt 5 §.

Myndigheterna ska i sin tillsyn samråda med varandra och lämna varandra de uppgifter som behövs för tillsynen.

*Bilaga***[10033] Förteckning över paramilitär utrustning**

Med paramilitär utrustning avses följande utrustning, om den inte samtidigt tas upp i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel (TFH V:3 [230] o.f.).

1. Eldrörsvapen med kaliber < 20 mm.
2. Ammunition speciellt utformad för eldrörsvapen enligt punkten 1.
3. Vapensikten.
4. Bomber och andra explosiva laddningar.
5. Explosiva ämnen.
6. Utrustning till skydd mot konventionella stridsmedel.
7. Övningsmateriel för militär verksamhet.
8. Spanings- och mätutrustningar med militära prestanda för observation i mörker.
9. Utrustning för tillverkning av utrustning enligt punkterna 1–8.
10. Speciell teknologi och mjukvara för utrustning enligt punkterna 1–9.

